

Тому, вважаємо, що напрямками розвитку адміністрування кадрової роботи як інструмента кадрової політики в організаціях сфери цивільного захисту повинні стати:

- вдосконалення нормативно-правового забезпечення діяльності організацій сфери цивільного захисту щодо адміністрування їх роботи з кадрами;
- впровадження сучасної системи кадрового менеджменту, що базується на європейських принципах, нормах і стандартах, використовує адекватні технології роботи з персоналом в процесі адміністрування його роботи;
- новий механізм фінансування організацій сфери цивільного захисту.

Використані джерела

1. Медвідь А. Кадрова політика як ефективний важіль розвитку служби цивільного захисту України в сучасних умовах [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <file:///C:/Users/Natali/Downloads/477-Article%20Text-889-1-10-20180510.pdf>
2. Кодекс цивільного захисту України // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 34– 35. – 458 с.
3. Малеван О.Ю. Напрями удосконалення сфери цивільного захисту держави / О. Ю. Малеван, Ю. П. Переверзін, В. О. Тищенко // Державне управління: удосконалення та розвиток [Електронний ресурс]. – 2012. – №11. – Режим доступу: <http://www.dy.nauka.com.ua>
4. Ковальчук В. Удосконалення системи кадрового забезпечення пожежно-рятувальної служби в Україні в контексті адаптації зарубіжного досвіду [Електронний ресурс] – режим доступу: http://www.lvivacademy.com/vidavnitstvo_1/edu_46/fail/ch1/10.pdf

Мелих Оксана

к.е.н., доцент кафедри фінансів ім. С.І. Юрія THEU

ПОДАТОК НА ПРИБУТОК ПІДПРИЄМСТВ ТА НАПРЯМИ ЙОГО ТРАНСФОРМАЦІЇ У КОНТЕКСТІ СТИМУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Одним із найважливіших важелів державного впливу на соціально-економічний розвиток країни є податки, до яких належить податок на прибуток підприємств. Зокрема, пряме оподаткування доходів юридичних осіб дає можливість не лише наповнити державний та місцеві бюджети, але і вплинути на економічні процеси (інвестиційну активність, накопичення капіталу, сукупне споживання, ділову активність).

Незважаючи на те, що у 2015 році в Україні було запроваджено класичну європейську модель оподаткування прибутку підприємств, спостерігається подальше ухилення від його сплати і, як наслідок, зниження його фіскальної ефективності. Так, упродовж 2011-2017 років, частка податку на прибуток підприємств у ВВП знизилась з 4,1% до 2,5% [1, с. 4].

Податок на прибуток підприємств є фактично податком на капітал. Як свідчить світовий досвід, якщо ефективна ставка податку на капітал вкладений в бізнес є дуже високою, це може негативно вплинути на приплив інвестицій в економіку країни.

В Україні, ставка податку на прибуток підприємств становить 18%, в той час, як середня ставка даного податку в Європі перевищує 20%, а в ЄС – 22%. За виключенням Кіпру, Ірландії, Латвії, в Україні найпомірніше податкове навантаження на суб'єктів господарювання, що є важливою передумовою для залучення іноземних інвестицій та створення нових робочих місць.

Незважаючи на те, що завдяки реформі податкової системи, Україна, за останні три роки, піднялась на тридцять дві позиції у світовому рейтингу легкості ведення бізнесу й за підсумками 2018 року посіла 76 місце серед 190 країн, приплив іноземних інвестицій в вітчизняну економіку скорочується (див. рис. 1).

Рис. 1. Динаміка надходжень прямих іноземних інвестицій в економіку України у 2010-2017 рр. (млн. дол. США) [2]

Дана тенденція обумовлена низкою причин серед яких варто виділити високий рівень корупції, в тому числі і в системі органів Державної фіскальної служби України.

Таким чином, на даний час, механізм справляння податку на прибуток підприємств в Україні не є ефективним ні з фіскальної точки зору, ні з точки зору стимулювання інвестиційної діяльності.

Покращення ситуації можливе лише за умови пошуку та впровадження у вітчизняну практику альтернативних моделей оподаткування доходів бізнесу.

В даному контексті доволі показовим для України є досвід трансформації податкової системи Естонії, яка у 2000 році змінила підхід до оподаткування прибутку підприємницьких структур.

Головним завданням «естонської моделі» оподаткування прибутку підприємств є забезпечення економіки країни інвестиційними ресурсами та позбавлення підприємств адміністративного тягаря.

Загалом різниця між діючим в Україні податком на прибуток підприємств та податком на виведений капітал – в Естонії, полягає у визначенні бази оподаткування. Зокрема, в Естонії податком на виведений капітал, ставка якого становить 20%, оподатковуються дивіденди або розподілений прибуток, а не

фінансові результати від звичайної діяльності.

В цілому, концепція, яка лежить в основі податку на виведений капітал – оподаткування лише грошових потоків, а не результату обліку – є доцільною. Такий підхід до оподаткування характерний і для непрямих податків, які є домінуючим джерелом доходів державних бюджетів у більшості країн (Норвегії, Франції, Австралії, Італії, Греції, Іспанії, Україні та ін.) та менш вразливими до ухилення від сплати податків порівняно з податком на прибуток підприємств, який передбачає розрахунок бази оподаткування на основі даних фінансової звітності компаній.

Реалізація концепції трансформації податку на прибуток у податок на виведений капітал в Україні забезпечить не лише поживлення інвестиційної діяльності суб'єктів господарювання, але і сприятиме вирішенню проблеми ухилення від сплати податків, й, як наслідок – тінізації економіки, за рівнем якої наша держава посідає третє місце в світі після Нігерії та Азербайжану.

Поряд із цим, варто наголосити, що у короткостроковому періоді, запровадження податку на виведений капітал матиме низьку фіскальну ефективність, що, у свою чергу, вимагатиме розробки комплексної стратегії щодо покриття втрат державного бюджету.

Використані джерела

1. Аналітичний звіт Міністерства фінансів України «Доходи бюджету за січень-березень 2018 року». URL: https://www.minfin.gov.ua/uploads/redactor/files/%D0%B7%D0%B2%D1%96%D1%82%20%20%D0%BA%D0%B2_2018_%D0%BE%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D0%BE%D1%87%D0%BD%D0%B8%D0%B9.pdf (дата звернення: 30.10.2018).

2. Іноземні інвестиції в Україні: скільки за 7 років вклали в економіку. URL: <https://www.slovovidilo.ua/2018/03/09/infografika/ekonomika/inozemni-investycziyi-ukrayini-skilky-7-rokiv-vklaly-ekonomiku> (дата звернення: 30.10.2018).

Мінько Дмитро

(науковий керівник: к. е. н., доцент, доцент кафедри менеджменту та публічного управління Попович Т. М.)

ДІЯЛЬНІСТЬ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ В УКРАЇНІ ТА ЇХ СПІВПРАЦЯ З ІНШИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ В СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ

Торгівля людьми є найгострішою транснаціональною проблемою. Злочинна торгівля грубо порушує права людини на життя, гідність і безпеку, на справедливі та сприятливі умови праці, охорону здоров'я та рівність, тому необхідно вживати всіх можливих заходів задля її подолання. Враховуючи те, що Україну проголошено правовою і соціальною державою, саме тому організація протидії торгівлі людьми включає два аспекти: функціональний